

สมณสัญญา

(วันอาทิตย์ที่ ๒๐ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐)

ลูกๆ ที่รักทั้งหลาย

วันนี้เราได้พร้อมใจกันอธิษฐานอยู่
จำพรรษาที่วัดพระธรรมกาย และได้ทราบขอบ
เขตของการอยู่จำพรรษากันเรียบร้อยแล้ว
วัตถุประสงค์ของการอยู่จำพรรษา เนื่องจาก
ในฤดูฝนครั้งพุทธกาลไม่เหมาะที่จะเดินธุดงค์
เพราะว่าดินฟ้าอากาศแปรปรวน และเป็นฤดู
ที่ชาวนาชาวไร่เขาประกอบการทำงานกสิกรรมกัน

มีโอกาสดลัดพล้งไปเหยียบย่ำข้าวกล้าในนาของเขา หรือ
พืชไร่ของเขา จนกระทั่งเกิดความเดือดร้อน

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าจึงทรงมีพระบรมพุทธานุญาตให้
ภิกษุอยู่จำพรรษาร่วมกันตามกฎเกณฑ์ของพระวินัย ธรรม-
เนยมนี้อันได้รักษาสืบทอดกันมากกว่า ๒,๕๐๐ ปี แล้วก็จะรักษา
สืบต่อไปตราบกาลปาวสาน

**วัตถุประสงค์ของการอยู่จำพรรษา ก็เพื่อให้พระ
เถรทั้งหลายได้มีโอกาสศึกษาพระธรรมวินัย และปฏิบัติ
ธรรมกันให้เต็มที่ เพื่อให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน**

สำหรับผู้ที่ยังบรรลุแล้วก็ทำหน้าที่ให้ธรรมทาน เฉลี่ย
แจกจ่ายความสุขไปยังผู้มีบุญ ผู้ใคร่ต่อการแสวงหาธรรม
แสวงหาหนทางพ้นทุกข์ วัดพระธรรมกายก็เช่นเดียวกัน เรา
จะยึดแบบแผนอันดีงาม ที่ปฏิบัติกันมาอย่างดีแล้ว เป็นเวลา
อันยาวนานนับพันปี

ในพรรษานี้หลวงพ่อก็อยากให้ลูกทุกๆ รูป ได้ตั้งใจ
ศึกษาพระธรรมวินัย ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ และเทศนา
นอกจากเป็นการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ไว้แล้ว
ยังเป็นการแสวงหาประโยชน์อันสูงสุดให้แก่ตัวของเราเองด้วย

การที่เราตัดสินใจสละทิ้งทุกอย่างจากทางโลก จาก
ครอบครัวและหมู่ญาติ จากความสนุกสนานเพลิดเพลินทาง

โลก เข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนา **วัดอุปประสงค์หลัก** ก็คือ **ต้องการแสวงหาผลนิพพาน** เมื่อตั้งใจอย่างนี้แล้ว ก็ควรจะรักษาความตั้งใจที่ดีนี้ให้ได้ตลอดไป และทำให้ได้ บรรลุวัตถุประสงค์จริงๆ ภายในพรรษานี้หลวงพ่อยากให้ ลูกทุกรูปตั้งใจเป็นพระที่ดี สามเณรที่ดี

คิด พูด ทำ อย่างสมณะ

พระและสามเณรที่ดีนั้นจะต้องมี “สมณสัญญา”

คือ คิดแบบสมณะ พูดแบบสมณะ และทำแบบสมณะ

เมื่อใดเราลืมตาตื่นขึ้นมา เห็นผ้ากาสาพัดسترห่มคลุม กายของเราอยู่ ก็ให้มีจิตสำนึกในการเป็นนักบวชขึ้นมาทันที แล้วก็คิดแบบพระ พูดแบบพระ และทำแบบพระ ทำอย่างนี้ไปจนกระทั่งเข้าจำวัด

วิธีคิดแบบสมณะ พูดแบบสมณะ หรือทำแบบสมณะนั้น มีแบบอย่างอยู่แล้วในพระธรรมวินัย อันเป็นตัวแทนของพระบรมศาสดา ซึ่งเราต้องชวนขวาศึกษา ทั้งศึกษาจากตำรับตำรา และถามผู้รู้ คือ ครูบาอาจารย์ เพื่อให้ท่านช่วยขจัดสิ่งที่สงสัยอยู่ให้หมดสิ้นไป เราจะได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และเป็นสมณะที่สมบูรณ์ เป็นเพื่อนาบุญ เป็นอายุของพระพุทธศาสนา ควรแก่การเคารพ กราบไหว้

บูชา ของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

หากทำได้แบบนี้ ตัวเราเองก็จะเกิดความปีติ ปราโมทย์ว่า เรานี้มีความดีเต็มเปี่ยมอยู่ในกาย วาจา และใจ แม้แต่ตัวเรายังเคารพและชื่นชมตัวเราเองได้ว่า ตัวเรานี้เป็นสมณะที่สมบูรณ์ทั้งข้างนอกและข้างใน และจะเต็มด้าในธรรมปิตินี้ได้ตลอดทั้งวันทั้งคืน

สมณสัญญาพาเข้าถึงธรรม

ธรรมปิตีจะทำให้เราเข้าถึงปัสสัทธิ คือ ความสงบกายและใจ กายก็ไม่กระสับกระส่าย ใจก็ไม่ฟุ้งซ่าน มีใจตั้งมั่น บริสุทธิ ผ่องใส เต็มเปี่ยมไปด้วยกุศลธรรม

ใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยกุศลธรรมนี้ จะส่งผลให้เราเข้าถึงเอกัคคตา คือ ใจหยุดนิ่งเข้าถึงความเป็นหนึ่งภายใน เป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระ พ้นจากนิเวรทั้ง ๕ และพ้นจากอกุศลธรรม ใจจะสะอาด บริสุทธิ ผ่องใสยิ่งขึ้นไป ตามลำดับ ตามกำลังของความเพียร และความตั้งใจจริงของเรา

จนกระทั่งเข้าถึงดวงธรรมภายใน ที่มาพร้อมกับความสว่างไสว ความสุขอันละเอียดอ่อน ความสมหวังในชีวิต และความรู้แจ้ง มาพร้อมกับสติปัญญา และทุกสิ่งที่ดีงาม นับเป็นความสมหวังอันดับแรกของการที่ได้เข้ามาบวช

ในบวรพระพุทธศาสนา

ด้วยความบริสุทธิ์ที่ได้ประทับประคองมาทั้งวัน ตั้งแต่ตื่นจากจำวัด จนกระทั่งเข้าจำวัด เราจะมีความรู้สึก ศรัทธา เลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดวัน ตลอดคืน ตลอดเวลา ใจจะเต็มด่ำเข้าไปตามลำดับ จนกระทั่งเข้าไป ถึงภายในกาย และเข้าถึงพระธรรมภายในที่สุด

เมื่อเราได้เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ความสงสัยใน สรรณะก็หมดสิ้นไป เพราะเราได้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรม-รัตนะ และสังฆรัตนะ ด้วยตัวของเราเอง

**เราจะรู้ว่าพระธรรมกายนั้นเป็นสิ่งที่จริง อยู่ใน
ตัวของเรา เข้าถึงได้จริง ด้วยกำลังความเพียร และ
วิธีการที่ถูกต้อง**

รวมทั้งเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะดับทุกข์ได้ และให้ความ
สุขที่พูดไม่ออก บอกไม่ถูกทีเดียว จนกระทั่งเราสามารถ
ศึกษาวิชาธรรมกายได้

เมื่อศึกษาวิชาธรรมกายได้แล้ว เราจะได้หลุดพ้น
จากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารที่บังคับบัญชาเราอยู่
บังคับสรรพสิ่งและสรรพสัตว์ทั้งหลายอยู่

นี่เพียงแค่มีสมนสัญญา เราก็จะได้านิสงส์ที่ยิ่งใหญ่
ไพศาลอย่างนี้ หลวงพ่อจึงอยากให้ลูกๆ อย่าได้ดูเบาในสมณ
สัญญากันนะจ๊ะ

สำหรับผู้ที่ยังใหม่ ยังศึกษาพระธรรมวินัยได้ไม่
ทั่วถึง ก็จำง่ายๆ ว่า **วิธีที่จะทำให้มีสมณสัญญา คือ ทันท
ที่ตื่นนอนขึ้นมา สิ่งแรกที่เราจะนึกถึงก่อนสิ่งอื่นทั้งหมด
คือ พระรัตนตรัยที่ศูนย์กลางกายของเรา**

ให้เรานึกถึงพระพุทธรูปแก้วใสๆ แทนพุทธรัตนะ
ดวงแก้วใสๆ แทนธรรมรัตนะ หรือนึกถึงหลวงพ่อดำปากน้ำ
ภาษีเจริญ ผู้เป็นครูบาอาจารย์ของเรา แทนสังฆรัตนะ ให้
นึกถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้พระรัตนตรัยนี้วนเวียนอยู่ใน
จิตใจของเราตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งจำวัด

การหยุดนิ่งและการเคลื่อนไหวที่เป็นไปพร้อมกัน

ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าเราจะทำกิจวัตรหรือกิจกรรมใดๆ
ก็ตาม ให้รักษาใจให้หยุดให้นิ่งอยู่ในกลางตัว กลางพระ
ธรรมกาย กลางดวงธรรม หรือกลางพระรัตนตรัยที่เรา
กำหนดได้ในระดับที่ยังเป็นบริกรรมนิมิต **ข้างในหยุดนิ่ง ข้าง
นอกเคลื่อนไหว** ให้สองสิ่งนี้ไปด้วยกันเหมือนเงาตามตัว

จากประสบการณ์ภายในของผู้ที่เข้าถึง เราได้ค้นพบว่า **สิ่งที่ไปด้วยกันได้และต้องไปด้วยกัน คือ การหยุดนิ่ง และการเคลื่อนไหว อยู่ ณ จุดเดียวกัน**

เมื่อหยุดถูกส่วน ใจจะเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน ความชัด ใส สว่าง บริสุทธิ์ ความสุขทั้งหลาย และการเห็นแจ้ง รู้แจ้งจะมาพร้อมกับการหยุดนิ่ง ยิ่งเราหยุดนิ่งมากขึ้น ใจก็จะยิ่งกว้างใหญ่ ยิ่ง ใส สว่าง บริสุทธิ์ ผ่องใสมากขึ้น

บุคคลใดก็ตามมีสองสิ่งนี้ คือ การหยุดนิ่งและการเคลื่อนไหวไปพร้อมๆ กันอย่างนี้ บุคคลนั้นเป็นยอดคน

ธงชัยของโลก

พรราชานี้ หลวงพ่ออยากให้ลูกทุกรูปเป็นยอดมนุษย์ เป็นยอดพระ ยอดสามเณร ยอดอุบาสก ยอดอุบาสิกา เป็นธงชัย เป็นขวัญกำลังใจแก่ชาวโลกทั้งหลาย ในสถานการณ์ที่เขา กำลังตื่นตระหนกด้วยวิกฤตการณ์ต่างๆ อันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของโลก

เมื่อเขาเห็นลูกทุกรูปมีใจที่มั่นคง มีกระแสน้ำแห่งความสุขแผ่ซ่านออกจากกาย จากดวงตา ปรากฏเป็นรอยยิ้มบนใบหน้าที่สดชื่น แจ่มใส ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่

ยิ่งใหญ่ขึ้นในจิตใจของเขา โดยที่เขาก็ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร

ผู้ที่มีคำถามเมื่อได้เห็นลูกทุกรูปแล้ว คำถามนั้นก็
สิ้นไปโดยไม่ต้องถาม ผู้ที่มีปัญหาเมื่อพบลูกแล้ว ก็หมดปัญหา
ผู้ที่มีความทุกข์เมื่อพบลูกทุกรูปแล้ว จิตก็ดับทุกข์ได้ ผู้ที่มี
ความสุข เมื่อเห็นลูกแล้ว ยิ่งเพิ่มความเบิกบาน นั่นคือ
การเปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งยิ่งใหญ่ ที่จะ使他เข้าถึงความ
สุขและความสำเร็จในชีวิตทุกระดับ ตั้งแต่นักเรียน นักศึกษา
ผู้ครองเรือน กระทั่งผู้ที่อยู่ในวัยชรา

โลกร่มเย็นด้วยสมณสัญญา

แม้เพื่อนภิกษุสามเณรด้วยกัน เมื่อเห็นลูกทุกรูปก็จะ
เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมาในจิตใจของเขา อยากปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงตนเอง ให้เป็นนักบวชที่สมบูรณ์ขึ้นมา นั่นคือ
ลูกทุกรูปได้เป็นประจักษ์ดวงประทีป ได้สร้างมหากุศลอันยิ่ง
ใหญ่ ได้เป็นนื่อนาบุญ และได้เป็นอายุของพระศาสนาแล้ว
โดยที่ลูกไม่รู้ตัว

เราทำตรงนี้แค่นี้ แต่มีผลที่ยิ่งใหญ่ไปออกตรงโน้น
เหมือนตักน้ำรดโคนต้นไม้เพียงหนึ่งชั้น แต่มีผลไปถึงลำต้น
กิ่ง ก้าน ใบ ดอก และมีผลแจกจ่ายเป็นทานแก่นกกา และ

มนุษย์ทั้งหลาย น้ำขุ่นเดียวยังมีผลถึงมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่ได้ลิ้มรสความหอมหวานสดชื่นของผลไม้

การมีสมณสัญญาเพียงวันต่อวัน ก็มีผลให้สังขมณฑลเกิดการตื่นตัว และมีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่
เหมือนเป็นการปฏิวัติทีเดียว แต่ก็เป็นการปฏิวัติที่เกิดขึ้นมาในใจโดยไม่ต้องใช้ศัสตราวุธ ใช้เพียงธรรมอาวุธ คือ ความดีที่ลูกทำทุกวัน ด้วยจิตสำนึกที่มีสมณสัญญาเท่านั้น

ลูกก็ลองนึกมองต่อไปว่า อะไรจะเกิดขึ้น เมื่อสังขมณฑลเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ พระได้รับการยกย่องว่าเป็นสรณะ เป็นที่พึ่งของชาวโลกทั้งหลาย โดยเฉพาะพุทธศาสนิกชน

ชาวพุทธทุกคนมีความปรารถนาเป็นเวลายาวนานว่าอยากเห็นพระแท้ อยากเห็นพระอริยเจ้า เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ในใจส่วนลึกของชาวพุทธทุกคน แม้จะไม่ได้บอกกล่าวออกมาก็ตาม

เมื่อเขาเห็นการเปลี่ยนแปลงทั่วสังขมณฑลอย่างนี้ ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ต่อไป สู่ระดับพุทธศาสนิกชนที่ได้พบเห็นสมณะ เขาจะเริ่มเข้าใจในพุทธพจน์

ที่ตรัสไว้ว่า **สมณานนฺจ ทสฺสนํ การเห็นสมณะทั้งหลายเป็นมงคลอันสูงสุด** นี่เป็นการเห็นอันวิเศษ หรือการเห็นอันยอดเยี่ยม ที่เรียกว่า **ทสฺสนานฺตตริยะ** เห็นแล้วทำให้ปลื้มใจ เห็นแล้วทำให้ใจใส ใจสะอาด มีความสุข และอยากทำความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

จากนั้น บุคคลที่พบเห็นสมณะ และมีใจเลื่อมใสในพระรัตนตรัยแล้ว ก็จะเป็นธรรมโฆชะ เป็นผู้ประกาศธรรม นำธรรมไปสู่ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวจะมีส่วนในการได้รับกระแสธารแห่งบุญ และจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ภายในครอบครัวของเขา

ครอบครัว คือ หน่วยสำคัญของสังคมและของโลก ถ้าทุกครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข ก็หมายถึงประเทศชาติอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อประเทศชาติอยู่เย็นเป็นสุข ก็หมายถึงทั้งโลกจะอยู่เย็นเป็นสุขด้วย

น้ำเพียงขันเดียว มีผลต่อเหล่านกกา และมนุษย์ทั้งหลายฉันใด **สมณสัทธฺยาเพียงเล็กน้อยที่เราทำวันต่อวัน ตั้งแต่ตื่นจากจำวัดจนกระทั่งเข้าจำวัด ก็จะมีผลอันยิ่งใหญ่ต่อโลกฉันนั้น**

ดังนั้น ลูกๆ อย่าได้ดูเบา ให้นำสิ่งที่หลวงพ่อบอกนี้ให้ทำวันละเล็กวันละน้อย ตั้งเป้าหมายเล็กๆ ไว้ในใจของ

เราแคว้นต่อวันว่า **เราจะเป็นนักบวชที่สมบูรณ์ให้ได้** อะไรที่เป็นข้าศึกต่อความเป็นนักบวช เราจะเว้นทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ จะทำใจให้ใส สะอาด บริสุทธิ์ สว่างไสว ยิ่งกว่าพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ และยิ่งกว่าดวงแก้วมณีโชติรส

กตเวทีย่างนักบวช

ผู้ที่บวชเป็นภิกษุสามเณรแล้ว ได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีธรรมเป็นทนายท เป็นทนายททางธรรม มีธรรมหล่อเลี้ยงรักษาอยู่ เราได้ตัดขาดจากหมู่ญาติแล้ว ในระดับของเครื่องกังวล คือ ความผูกพัน แต่ไม่ได้ตัดขาดความกตัญญูกตเวทีย

สิ่งที่โยมพ่อโยมแม่ตั้งความปรารถนาอย่างแท้จริง คือ บุญกุศล ที่จะเกิดขึ้นจากลูกพระลูกเณรที่มาบวชในบวรพระพุทธศาสนาเท่านั้น เพราะบุญกุศลนี้จะส่งผลให้ ท่านมีความสุขไปทุกภพทุกชาติ กระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ลูกพระลูกเณรจะมอบให้ท่านได้ ก็คือ พระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบุญกุศลที่ลูกพระลูกเณรตั้งใจปฏิบัติตนอยู่ในเพศสมณะ ไม่ใช่สิ่งอื่นใดเลย นี่คือข้อปฏิบัติที่ถูกต้องระหว่างลูกพระลูกเณร กับบุพการี

อย่าลืมว่า เราเป็นคลังแห่งธรรมะ เป็นธรรม-
ทายาท เป็นเนื่อนาบุญ สิ่งที่เราจะมอบให้ท่านได้ ก็ต้อง
เป็นสิ่งที่เรามี เราไม่ใช่เศรษฐีมหาเศรษฐี ที่มีทรัพย์อย่าง
ชาวโลก เพราะเราไม่ได้ครองเรือน ไม่ได้ทำมาหากิน

สมณลัญญา จะช่วยให้เราเกิดความรู้สึกลักษณะนี้ เรา
เป็นคลังแห่งความบริสุทธิ์ เป็นคลังแห่งบุญ และทุกสิ่งที่ดี
งาม พึงให้สิ่งที่ดีงามนี้แก่ทุกๆ คน ตั้งแต่โยมพ่อโยมแม่ จน
ถึงเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทั้งหลาย

จงให้ในสิ่งที่ใครก็ให้ไม่ได้ ซึ่งเมื่อให้แล้วท่านจะ
มีความสุขไปทุกภพทุกชาติ กระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

หากทำได้เช่นนี้ชีวิตของสมณะจะสมบูรณ์ ลูกจะมี
ความสุข สดชื่น เบิกบาน เต็มวันเต็มคืน เต็มวัน
หมดเวลาของชีวิตแล้ว ชีวิตหลังจากการตายนั้นยืนยาวนัก
เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้านปี เป็นกัป หรือเป็นมหากัป
ทีเดียว

ลูกพระลูกเณรพึงพิจารณาให้ดีว่า เราจะให้ประ-
โยชน์อันยิ่งใหญ่และยาวนานแก่ท่าน หรือจะให้เพียงสิ่ง
ที่จะกลบทุกข์อันเกิดจากความไม่รู้ของท่านชั่วคราว แต่
ดับทุกข์ไม่ได้ และไม่มีผลดีอันใดเกิดขึ้นต่อพระศาสนา ต่อ

โลก ต่อลูกพระลูกเณร หรือต่อญาติโยมทั้งหลายเหล่านั้น

ไม่ช้าเราก็จะต้องละจากโลกนี้ไป **เราจะจากโลกนี้**
ไปแบบไหน แบบผู้แพ้หรือผู้ชนะ ไปแบบผู้ที่ใจช้า หรือ
 ไปแบบผู้ที่ใจฉ่ำ ในเวลาที่เรากำลังจะตายนั้นเรามีสิทธิ์เลือก
 เส้นทางของเรา

ณ จุดเชื่อมต่อของภพ คือ มนุษย์โลก และเทวโลก
 นั้น หากใจเราสะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ก็มีสุคติเป็นที่ไป
 แต่ถ้าใจเราขุ่นมัว เศร้าหมอง ไม่ผ่องใส ก็มีทุคติเป็นที่ไป

เพราะฉะนั้น หากเรามีสมณสัญญาอย่างนี้ เราจะ
 หลับตลาลโลกอย่างผู้ชนะ ไปอย่างมีความสุข สดชื่น เบิกบาน
 หลวงพ่อหวังว่า พระราชินีจะเป็นพระราชแห่งความสม-
 ปรารถนาของลูกทุกๆ รูป